

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2625/2021
07.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драган Матић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3380/21 од 27.08.2021. године, у седници већа од 07.07.2022.године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца.

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3380/21 од 27.08.2021. године тако што се **ОДБИЈА**, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Куршумлији П1 71/21 од 31.05.2021. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да на име накнаде трошкова ревизијског поступка исплати тужиоцу износ од 18.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П1 71/21 од 31.05.2021. године обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име накнаде минималне зараде за период од јануара до децембра 2014. године износ од 239.920,00 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе како је наведено у изреци и на име накнаде трошкова поступка износ од 79.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и да у корист тужиоца уплати РФ ПИО доприносе за обавезано пензијско и инвалидско осигурање на досуђене износе.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3380/21 од 27.08.2021. године укинута је првостепена пресуда, одбијен тужбени захтев и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) и установио да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у периоду од 2009. године до 2011. године био запослен у Специјалној болници за рехабилитацију Жубор Куршумлија. Одлуком о оснивању ПД Жубор ДОО Куршумлија, коју је Влада донела 13.12.2012. године, основано је привредно друштво Жубор ДОО Куршумлија. Чланом 5. ставом 1. одлуке прописано је да друштво послује средствима у државној својини, а чланом 6. да је оснивач друштва Република Србија. Чланом 53. одлуке прописано је да даном почетка рада ПД Жубор ДОО Куршумлија престаје са радом Специјална болница за рехабилитацију Жубор Куршумлија. Чланом 52. одлуке прописано је да запослени у Специјалној болници за рехабилитацију Жубор Куршумлија настављају са радом у ПД Жубор ДОО Куршумлија, а своја права остварују у складу са законом и општим актима. Тужиоцу у периоду од јануара до децембра 2014. године није исплаћена минимална зарада у ПД Жубор ДОО Куршумлија. Висина неисплаћене минималне зараде утврђена је на основу налаза и мишљења вештака економско – финансијске струке. У току ове парнице над ПД Жубор ДОО Куршумлија је покренут поступак принудне ликвидације.

Према становишту првостепеног суда, тужбени захтев је усвојен применом члана 111. Закона о раду и члана 14. Закона о стечају јер тужиоцу, као запосленом у ПД Жубор ДОО Куршумлија, није исплаћена минимална зарада у 2014. години, а тужена је одговорна за накнаду минималне зараде као оснивач наведеног привредног друштва.

Према становишту другостепеног суда, тужбени захтев је одбијен, применом чланова 228. и 231. ЗПП, јер тужилац није доказао да је 2014. године био у радном односу у ПД „Жубор“ ДОО Куршумлија.

Ревизијом се основано указује на погрешну примену материјалног права. Другостепени суд је утврдио да је тужилац био запослен у Специјалној болници за рехабилитацију Жубор до 2011. године, али је на основу погрешне примене одредаба Одлуке о оснивању ПД Жубор ДОО Куршумлија погрешно закључио да тужилац 2014. године није био запослен у ПД Жубор ДОО Куршумлија. Чланом 52. Одлуке о оснивању ПД Жубор ДОО Куршумлија од 13.12.2012. године прописано је да запослени у Специјалној болници за рехабилитацију Жубор Куршумлија настављају са радом у Друштву, а своја права остварују у складу са законом и општим актима. Из наведеног следи да је тужилац од оснивања ПД Жубор ДОО Куршумлија био запослен у том привредном друштву. Тужена је у току поступка истицала да 2014. године, на коју се тужбени захтев односи, тужилац није био запослен у ПД Жубор ДОО Куршумлија. На основу члана 231. ЗПП, тужена је била дужна да докаже да је радни однос тужиоцу у ПД Жубор ДОО Куршумлија престао пре 2014. године јер тужилац нема могућност да докаже негативну чињеницу да му радни однос није престао.

Тужена није доказала да је тужиоцу радни однос престао пре 2014. године. Тужиоцу у 2014. години није исплаћена минимална зарада, па је првостепени суд на основу правилне примене члана 111. Закона о раду усвојио тужбени захтев. Правилно је становиште првостепеног суда да је на основу члана 14. ставова 1. и 3. Закона о стечају тужена Република Србија за накнаду минималне зараде одговорна тужиоцу солидарно са ПД Жубор ДОО Куршумлија јер је то друштво пословало средствима у државној својини, а основала га је тужена.

На основу изнетог, применом члана 416. става 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 2. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, обавезао тужену да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 18.000,00 динара који се односи на награду пуномоћнику за састав ревизије.

Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић